

Anno mundi 3224.

Genebrar. 3440. 4. Reg. 18. 2. Par. 29.
EZECHIAS, qui & Iesus, filius Achaz. 16. rex Iuda, regnat annis 29. facit bonum vt David. initio regni sui, die 1. Martij aperit templum Domini, idque mox facit per sacerdotes & Leuitas mundari, omnes idolorum fordes asportari in torrentem Cedron, abolitum Dei cultum restitui, Deumque sacrificijs placari, & canticis ac organis laudari,

1. Par. 30.
 Deinde missis in omuem Iudam & Israellem nuncijs & epistolis, populum vniuersum conuocat Ierosolymam ad celebrandum Pascha mense secundo, quia primo nondum erant parati. cumque multi conuenissent, primum destruunt altaria idolorum, quæ erant in Ierusalem, deinde immolant & edunt pascha die 14. Aprilis, solennitatemque, azymorum magnifice celebrant bis septem diebus cum ingenti lætitia.

4. Reg. 18. 2. Par. 31. Destru-ctio ido-lolatriæ.
 Peracto festo, populus regressus domum, iussu Ezechia cuncta simulachra, excelsa, & altaria in vniuerso Iuda, Benjamin, Ephraim, & Manasse demoliuntur, lucosque succidunt Ezechias autem serpentem æneum, quem erexerat Moyses confringit, quia populus sacrificabat ei. sacerdotes & leuitas componit in ordinem ministerij, utque liberius sacris vacent, primitias & decimas eis dari iubet: populo autem largissime ea offerente, constituit procuratores, qui factis horreis oblata seruarent ac distribuerent.

Anno mundi 3227.

4. Reg. 17. 18. Transla-tio Israel in Assyriã.
ANNO Ezechia 4. Salmanaser rex Assyriorum, comperto quod Osee rex Israel, missis ad regem Aegypti legatis, niteretur rebellare, ascendens obsidet Samariam, quam post triennium capit, regem & Israellem vniuersum captiuum transfert in Assyriam ultra montes Caspios: quos nunquam in solum patrium reuersos tradunt.

Ioseph. 11. antiq. 5. Tobia 1. Tobias.
 Inter alios Tobias cum Anna vxore & Tobias filio eius vnico ex tribu & ciuitate Neptalim adducitur in Ninuen. qui cum ab infantia idola fugiens, Deum sedulo coluerat, etiam in captiuitate à lege Dei non recedit. ideoque nactus gratiam Salmanasar regis, accipit potestatem vt quocumque vellet, iret. vnde circumiens, fratres concaptiuos consolatur, egentibus succurrit, Gabelo mutuatio. talenta argenti.

4. Reg. 17.
 Assyrij autem missi vt pro Israelitis habitarent in Samaria, eò quod cultum Dei ignorantes idola secum allata colerent, Dei nutu à leonibus occiduntur. Vnde mittitur eis à rege Assyriorum sacerdos Israeliticus, qui ipsos instituat. à quo edocti, deinceps Deum colunt. sed nihilominus & idolis suis seruiunt. penta-teuchum Moyse tantum recipiunt.

Samaritæ Deo & idolis seruiunt. Ios. 1. 2. 3. Prophe-tia ioelis.
 Circa hæc tempora Ioel propheta prædicat Iudæis instare, per noxias bestias & hostes, terræ deuastationem, ideoque hortatur omnes, & potissimum sacerdotes, ad planctum, ieiunium, & orationem & conuersis magnam pollicetur prosperitatem, dandum Doctorem

iustitiæ, Spiritum sanctum effusum iri super credentes, inuocantes Dominum saluos fore, denunciaturque magna prodigia diem Domini terribilem præcessura, omnesque gentes in valle Iosaphat iudicandos: adiiciens cælestis Sion patriæ felicitatem.

Anno mundi 3237.

4. Reg. 18. 2. Par. 32. Isaiã 26.
ANNO 14. regni Ezechia, cum Ezechias tributum, quod pater ipsius pendebat, Assyrijs recusaret, Sennacherib rex Assyriorum captis ciuitatibus Iuda munitis, oppugnat Lachis & Lobnam, at missus ab eo Rabfices, obsidet Ierusalem. Ezechias fretus Deo, viriliter hortatur populum fidere in Domino. contra Rabfices multa iactans probra in Ezechia, & blasphemias in Deum, varijs modis ac minis conatur Ierosolymitas auertere à fiducia in Deum, & deditonem facere. id ipsum agit & Sennacherib, mittens ad Ezechiam literas plenas blasphemijs.

4. Reg. 19. 2. Par. 32. Isaiã 37. Oratio E-zechia.
 Ob quas Ezechias scissis vestibus indutus sacco, intrat templum, expandit literas coram Domino, orat vt opem ac salutem adferat mittit etiam sacerdotes opertos saccis ad Esaiam prophetam, vt & ipse oret Dominum. qui regem consolans, diuinum promittit auxilium: Deum enim istam urbem protecturum ac saluaturum propter seipsum & David seruum suum, blasphemosque vindicaturum.

Ioseph. 6. bell. 11. 10. anti. 2. 4. Reg. 19. 2. Par. 32. Isaiã 37. August. ad Ere. ser. 25. Cædes Assyrioru Tob. 1. Iyranus. 4. Reg. 9. 4. Reg. 20. 2. Par. 30. Isaiã 32.
 Prima iam nocte obsidionis Ierusalem Angelus Domini percutit de exercitu Sennacherib 185. millia: corpora redigit in cineres (ait Augustinus) ne aërem foetore corrumperent: armis ac vestibus illæsis, vt populus Ierusalem spolia colligeret. Sennacherib cum paucis fugit in Ninuem, vbi iratus multos occidit ex filijs Israel. quorum corpora cum sepeliret Tobias, iubet & eum occidi, ni nudus effugisset. 45. die rex ipse, adorans in templo Dei sui, à filijs suis occiditur.

4. Reg. 20. 2. Par. 32. Isaiã 39.
 Eodem anno 14. Ezechias ægrotans audit ab Esaiã se moriturum. vnde cum flens oraret Deum, rursum audit ab Esaiã se intra triduum à Deo sanandum, & vitam suam ad 15. annos prolongandam. postulanti signum, precibus Esaiã Sol retrocedit in horologio Achaz decem gradibus. itaque cum iussu Esaiã massam ficuum vlceri suo imposuisset, curatur, ac die tertio ingressus templum, canticum gratiarum actionis Deo canit.

4. Reg. 20. 2. Par. 32. Isaiã 39.
 Merodach autem rex Babylonis Solem retrocessisse obstupescens, mittit legatos, literas & munera ad Ezechiam, vt quærerent cur tale portentum accidisset. vnde elatus Ezechias, ostentat eis omnes thesauros domus suæ. ob quod ab Esaiã taxatus, audit eosdem thesauros, filiosque suos olim auferendos in Babylonem. ipse verò feliciter viuens, in pace obiit.

Naum. 1. 2. 3. Prophe-tia Naum.
 Circiter hoc tempus Naum Elcesaus propheta Ninuem, ad pristina scelera reuersam Dei vitione igne & gladio perdendam & euerendam: totumque regnum Assyriorum destruendum: Israellem autem liberandum ac pacem super montes Iuda euangelizandam.

Porrò Tobias anno ætatis suæ 56. mortuorum

Tobias senior fit cœcus. rum sepultura fatigatus domi obdormiens, hirundinis stercore ex nido super oculos ipsius delapso, excœcatur. insuper & ab Anna vxore sua textrice ac cognatis, quod frustra eleemosynas & sepulturas faceret, exprobratur. vnde ingemiscens ad Deum cum lachrymis orat, vt moreretur. quo tempore & Sara filia Raguelis in Rages ciuitate Medorum passa improperium ab ancilla patris sui ob 7. ipsius maritos à dæmonio in primo congressu occisos, Deum cum triduo ieiunio & fletu orat, vt ab improperio isto liberaretur. simulq; exaudiuntur. Angelusq; Raphael mittitur vt curaret eos.

Tob. 4. 5. Tobias autem cum putaret se iam breui moriturum, Tobia filio suo pijsima salutis monita inculcat, ac se 10. talenta argenti Gabelo in Rages Medorū sub chirographo mutasse indicat, iubetq; vt eat ad repetendum ea qui egressus vt ducem itineris quæreret, inuenit Raphael Angelum ignotum in specie iuuenili, quo comite it in Rages Medorum.

Angelus comes Tobia. Vbi ad Tigrim fluium venissent, Tobias abluturus pedes, inuadentē se piscem hortatu Raphaelis apprehendit & exenterat, eius carnes pro viatico, cor, fel, & iecur ad medicamenta sibi referuans. mox persuadetur ab Angelo, vt Saram vnicam Raguelis filiam in matrimonium petat, edoceturq; quomodo suscipiendum sit coniugium.

Tob. 7. Ingressi ad Raguelem, benignè suscipiuntur. Tobias Saram filiam eius in vxorem petit: quæ consilio Raphaelis ipsi à patre traditur, & scriptis coniugij literis, nuptiæ celebrantur.

Tob. 8. 9. A coena Tobias ingressus thalamum, doctrinam Angeli seruans, cor & iecur piscis affat, itaque dæmone per Raphaelem fugato, ipse Tobias & Sara orantes, ac tres noctes congressu abstinentes, incolumes permanent quapropter Saræ parentes actis Deo gratijs, ac repleto, quod paratum erat, sepuchro, pro dote medietatem bonorum assignant, cedente & reliqua medietate post parentum obitum, lætique cum amicis & vicinis epulantur. Inter ea Raphael rogatu Tobia, pergit in Rages ad Gabelum, pecuniam recipit, chirographum reddit, ipsumq; ad Tobia nuptias adducit.

Nuptiæ Tobia. Peractis nuptijs Tobias agrè à Raguele dimissus, vnà cum Angelo, vxore, & dote, ad parentes suos, ob ipsius moram anxios, reuertitur, osculo & gaudio excipitur, monitu Angeli patris oculos felle piscis linit, atque ita ille sexagenarius visum recipit. qua de re actis Deo gratijs, ingenti gaudio per 7. dies epulantur.

Tob. 10. 11. Post quos Tobias yterq; Raphaeli pro mercede beneficijsq; sibi præstitis offerunt medietatem omnium quæ attulerant. tum ille se Dei Angelū declarat, & post reuelata alia mysteria, disprens, reuertitur in cælum. vnde Tobias senior cantico benedicit Deum, prophetat de subuersione, reedificatione, & futura felicitate Ierusalem. qui post hæc annis 42. lætè viuens, cum suam ipse scripsisset historiam completis 120. ætatis suæ annis moritu-

rus, filium ac nepotes ad pietatem hortatur, vtq; sepultis parentib. è Ninie migrent, quam ob iniquitatem prædicit euertendam, & Ierusalem restaurandam: obiit & defunctus est sub Manasse. Itaque Tobias iunior post obitum matris ad soceros reuersus, ibi anno 99. vitæ suæ moritur sub Iosia, quando Cyaxares rex Medorum vastauit Ninien, teste Hieron. super Ionam.

Per hæc tempora Esaias inter alia multa prophetat Cyrum Iudæos relaxaturum à captiuitate Babylonica: Christum autem suos redempturum à seruitute diabolica, ascensurum, daturum abundantiam donorum spiritualium, retributurum pijs felicitatem incomprehensibilem: impijs verò ignem inextinguibilem.

Anno mundi 3253.

MANASSES, qui & Her, filius Ezechia 17. rex Iuda, regnat annis 55. adorat & colit Solem, Lunam stellas, vniuersaq; militiæ cæli ædificat altaria & idola in templo Domini, aras Baal extruit, instaurat excelsa, facit lucos, filium suum in valle Benhenon sacrificij loco igni exurit dæmonio Moloch. multiplicat magos, maleficos, incantatores, pythones, ariolos, augures, & aruspices. seducit populum suum, vt plura mala facerent, quam gentes. missos à Deo prophetas increpantes, Deumque puniturum annunciantes, occidit. Esaiam serra medium findit & secat in duas partes, iuxta fontem Silcè quem socerum eius fuisse Iudæi affirmant. Insuper & sanguinem innocentium fundit multum nimis, donec inpleret Ierusalem vsque ad os.

Ob quæ mittit Dominus principes regis Assyriorum, qui Manassen capiunt, vincuntque catenis ac compedibus ducunt in Babylonem: vbi in carcere ad Deum conuersus agit pœnitentiam valdè, orat Dominum, exauditur, ac post decem annos à Domino reductus Ierosolymam, regnoq; restitutus, idola & aras aufert, altare ac cultum Dei restaurat, immolat victimas, seruit Domino, præcipitq; Iudæ, vt & ipse seruiret Domino Deo, attamen populus adhuc immolabat in excelsis Deo.

Anno mundi 3308.

AMON, qui & Helmadan, filius Manasse, 18. rex Iuda, regnat post mortem patris annis 2. colit idola, secutus patrem peccantem, sed non pœnitentem, & multò maiora delinquit. vnde à seruis suis in domo sua interficitur.

Anno mundi 3320.

IOSIAS, qui & Cofan, filius Amon 8. annorum à populo constitutus 19. rex Iuda, regnat annis 31. Anno 8. regni sui cum adhuc esset puer, cepit quærere Deum patris sui Deuid. Anno 12. mundat templum, Ierusalem, & Iudam ab idolis, altaria & simulacra Baal destruit, excelsa lucosq; excindit, sacerdotes Baal

Isaia 40.
41. & cat.
65. 66.
Propheti.
26 Isaia.

Genebrar.
3467.
4. Reg. 21.
2. Par. 33.

Manassus
idola erigit.

Hierony.
2. Par. 33.

Isaias ser.
ra secatur.

2. Par. 33.

2. Par. 36.

Manasses
idola destruit.

Genebrar.

3524.

4. Reg. 21.

2. Par. 33.

Amon idola.

Philo in

Breuiario

temporū.

Genebrar.

3526.

4. Reg. 22.

2. Par. 34.

I O S I A S.

241

Iosias idola conserit.

tes Baal delet, Soli & Lunæ sacrificantes occidit, equos & currus Solis comburit, domos effœminatorum dissipat, Tophet cultumque idôli Moloch, quod erat in valle filij Ennom, euertit, phanum quoque quod Salomon ædificauerat in monte Offensionis diruit, sed & phanum & altare quod Ieroboam fecerat in Bethel comminuit, lucum succendit, ossa sacerdotum ibi sepultorum exhumat & comburit super altare: sepulchrum tamen Prophetæ, qui hæc futura ante 357 annos prædixerat, intactum seruat. insuper & omnia phana, aras, statuas, & lucos, in vrbibus Samariæ, Manasse, Ephraim, & Simeon, vsque Neptalim per vniuersam terram Israel subuertit, omnesque sacerdotes idolorum occidit: ossa sepultorum comburit, reuertiturque in Ierusalem.

Anno mundi 3332.

Iere. 1. 2. 3. &c. 18. 19. Ieremias incipit propheta se,

ANNO 13 Iosias, Ieremias Anathotites, qui sacerdotali ortus sermine, & in vtero matris sanctificatus. etiam virgo permansit, etiamnum puer mittitur à Domino ad prophetandum. Cumque causaretur pueritiam, manu Domini tactus ad os, accipit donum prophetiæ ac robur inuincibile. itaque palam deinceps prædicat Ierosolymis, ob apostasiam Iudæorum à DEO, & fornicationem cum idôlis, scelerumque frequentiam templum & vrbem Ierusalem, omnesque ciuitates Iuda, à Babylonijs capiendas, destruendas, & desolandas, populum gladio, fame, & peste periturum, residuos captiuandos & abducendos, terramque deuaftandam, ac redigendam in solitudinem: vana interim immiscens de CHRISTO mysteria.

Anno mundi 3337.

4. Reg. 22. 2. Par. 34. Liber legis repetitur.

ANNO 18. regni sui, facit Iosias instaurari templum Domini: tum Helcias pontifex reperit in templo librum Deuteronomij, quem mittit regi, quo lecto conterritus rex scindit vestimenta, flet coram Domino, mittit ad Oldam prophetissam, vt Dominum super verbis libri reperti consulat. quæ respondet: inducenda super Iudam omnia mala in eo libro scripta ob transgressam à præcessoribus Dei legem, Iosiam tamen prius in pace moriturum.

4. Reg. 23. 2. Par. 34. 35. 3. Esdr. 1.

Tunc Iosias conuocato populo vniuerso Ierosolymam, stans in templo legit coram omnibus totum Deuteronomium, fœdusque cum Domino renouans omnes iuramento adstringit vt lecta seruarent. ac denuò demolitis vbique idolorum reliquijs, pythionibus etiam ac ariolis deletis, eodem anno 18. die 14. Martij iuxta legem maxima cum solennitate celebrant Pascha, festumque azimorum diebus 7. quale numquam fuit in Israel.

Celebratio phasæ.

Sepho. 1. 2. 3.

Tempore Iosias, etiam Sophonias prophetat Ierusalem ac Iudææ, Philistiim quoque, Moab, Ammon, AÆtiopiæ & AÆgyptiæ di-

uinam imminere vindictam: ac Mundum denique vniuersum in die illa tremenda seruerè à Deo iudicandum. attamen verè Israelitas CHRISTI aduentu & resurrectione saluandos, atque in pace foeliciter beateque victuros.

Prophetia Sophonias.

Anno Iosias 31. ascendit Nechao rex AÆgypti contra regem AÆgyptiorum. Iosias autem volens impedire transitum eius per Iudæam, pergat ad resistendum. cui Nechao ait: Non aduersum te hodie venio, sed contra aliam pugno domum, ad quam me Deus festinatò ire præcepit: desine aduersus Deum facere, qui mecum est, ne interficiat te. Noluit Iosias acquiescere Dei verba loquenti: sed pugna congressus in campo Mageddo, à sagittariis vulneratur, ac relatus in Ierusalem moritur, lugetque eum vniuersus populus. Ieremias maxime, cuius lamentationes super Iosiam in exequijs cantatæ, longo deinceps tempore replicatæ sunt.

4. Reg. 23. 2. Par. 35. 3. Esdr. 1.

Iosias sagitta necatur.

Anno mundi 3351.

IOACHAZ, qui & Sellum, filius Iosias, 20 rex Iuda iniquè crudeliterque regnat 3. mensibus. Interim Nechao potitus victoria, venit in Ierusalem, Ioachaz vincitum mittit in AÆgyptum, & tributo Iudæis imposito, fratrem eius Eliachim, qui & Iechonias, regem constituit, vertitque nomen eius Ioakim, regnat annis 11. occidit Vriam prophetam, eò quòd prædicaret Ierusalem destruendam: & proiecit cadauer eius in sepulchris vulgi ignobilis. hunc & Ioachaz prædictum leones vocat Ezechiel, quia populum violenter oppresse-

Genebrar. 3557.

4. Reg. 23. 1. Par. 36. 3. Esdr. 1.

Ioakim fit rex Iuda.

Ierem. 26.

Ezec. 19.

Tunc Dei iussu Ieremias intrans domum regis Iuda, ait de primogenito Iosias: Nolite flere mortuum. Mox de Ioachaz subdit: Plangite cum qui egreditur. quia hæc dicit Dominus ad eum, non reuertetur huc amplius, sed in loco ad quem transtuli eum, ibi morietur. Deinde ait de Ioakim: Hæc dicit Dominus ad Ioakim, non plangent eum, sed sepultura asini sepelietur, proiectus extra portas Ierusalem. Ac demum ad filiũ eius Ioachim siue Iechoniam adiecit: Viuo ego dicit Dominus, quia si esset Iechonias annulus in manu mea dextera, in euellam te, & dabo te in manu regis Babylonis, & mittam te & matrem tuam in Babylonem, ibique moriemini.

Ierem. 22.

Prophetia contra domum regis.

Ierem. 26.

Ieremias occidendus.

Sub hæc Ieremias prædicans in templo omni populo, nisi resipiscant, templum vrbemque destructum iri, apprehenditur à sacerdotibus & pseudoprophetis, ac coram principibus accusatur vt occidatur. quibus respondet se à Deo missum vt ista nunciaret, vnde principes & seniores absoluitur.

Anno mundi 3354.

ANNO tertio regni Ioakim, ascendit Nabuchodonosor rex Babylonis, obsidet Ierusalem, capit Ioakim regem cum multis nobilibus, inter quos erat & puer Daniel ad huc puer, & Ananias, Misael, Azarias.

4. Reg. 24.

2. Par. 36.

3. Esdr. 1.

Daniel. 1.

Hh regem

Transla-
tio Danie-
lis & fo-
ciorum
eius.

regem vinctum catenis, cum alijs, partemque vasorum templi quàm celerrimè potuit abducit in Babylonem, vbi vasa ponit in templo Dei sui, Daniele autem & tres socios eius, eò quòd semine regio prognati, cæteros forma & ingenio præcellerent, ibi cibis regijs nutriti, ac lingua & literis Caldæorum erudiri facit, vt post triennium starent coram rege. qui consensu præpositi eunuchorum abstinentes à dapibus regijs, & solis leguminibus & à qua victitantes, vultus corpulentiam ac sapientiam super cæteros coæuos suos, qui cibo regio vescebantur, à Deo obtinent, & Daniel præterea intelligentiam somniorum, triennioq; expleto stant coram rege, decuplum omnes Magos Caldæorum superantes.

Anno mundi 3355.

Jerem. 46.

INTEREA Nechao collecta multitudine Aegyptiorum, Aethiopum, Lybium & Lydorum, venit vindicaturus se de Chaldæis, quòd vectigales suos Iudæos abegissent in Babylonem. anno igitur quarto regni Ioakim Babylonica captiuitate detenti, commissum est prælium iuxta flumen Euphrâten in Carchamis: vbi rex vterque cecidit, Aegyptij cæsi, Chaldæi verò superiores effecti, tollunt ab Aegyptijs, quicquid illi abstulerant Assyrijs ab Euphrâte Aegyptum vsque. tunc restitutus Ioakim regno suo, fit tributarius regi Babylonis, seruitque ei sub tributo 3. annis. & hic primus annus est regni Nabuchodonosor magni regis Babylonis: regnavit ex hoc annis 45.

Ioakim
tributari-
us Baby-
loniis.
4. Reg. 24.

Jerem. 25.
46. 47. 48.
49. 50. 51.
Captiui-
tas 70. an-
norum
pronun-
ciatur.

Hoc eodem anno 4. Ioakim, clamat Ieremias ad Iudæos, se iam per annos 23. prophetasse, at quia nec se, nec reliquos Prophetas hortantes ad pœnitentiam audire voluerunt pronunciat ipsos à rege Babylonis capiendos, eique seruituros 70. annis.

Babylon
calix &
virga fu-
roris Do-
mini.

Prophetatq; omnes in circuitu gentes Aegyptios, Philistæos, Moabitas, Ammonitas, Idumæos, & cæt. bibituras de calice Babylonis vinum furoris Domini: & post 70. annos ipsam etiam Babylonem bibituram, & à Medis penitus subuertendam, ac in perpetuam solitudinem redigendam. & tum demum Israel reuersurum in terram suam, atque ibi bene beateq; victurum.

Jerem. 36.

Eodem anno 4. rex Ioakim claudit Ieremiam in carcere. vbi anno 5. Ioakim, mense Nouembri, Dei iussu Baruch scriba & notarius Ieremiæ scribit in libro ex ore Ieremiæ omnes prophetias eius contra Iudam & gentes. Inde missus à Ieremia cum libro ad populum in templo congregatum atque ieiunia celebrantem, inibi legit eum coram omni populo, vt respiscant. Deinde accersitus ad principes, legit eundem coram omnibus principibus in domo regis. qui obstupescentes, dicunt ad Baruch: vade, abscondere tu & Ieremias. soluunt ergo prophetam, & ingressi ad regem, nunciant ei verba libri, quem rex statim legi, & paucis in eo lectis, cultro scindi,

Exuri-
tur.

& in igne comburi facit, Ieremiam, & Baruch quærit ad mortem: sed abscondit eos Dominus. cuius iussu mox Baruch ex ore Ieremiæ easdem prophetias in alio libro scribit: & in super additum est, quòd ob prioris libri combustionem, cadaver Ioakim projicitur ad æstum per diem, & gelu per noctem.

Recribitur.

Tum Ieremias arguit Baruch pusillanimitatis, quòd quereretur se dolorem habere, non requiem: cui tamen in cæterorum vastatione pollicetur animæ salutem.

Jerem. 45.
Baruch.

Anno mundi 3356.

EODEM anno 5. videt Nabuchodonosor anno 2. regni sui in somnio statuam grandem capite aureo, pectore argenteo, ventre æreo, tibijs ac pedibus ferreis: quam lapis de monte sine manibus abscissus, contriuit, factusque mons, impleuit vniuersam terram. visio ista, tuæ mystica. puod somnium cum sapientes Babylonis regi, cui id exciderat, nec indicare, nec interpretari possent, ideoque iuberentur omnes interfici: Daniel Deo ipsi reuelante, & somnium regi indicat, & illud interpretatur de 4. regnis Babylónico, Persico, Macedonico, & Romano: quibus succedet Christi regnum æternum omnibus vbique & semper dominaturum. Somnii significatio. quo audito Nabuchodonosor, Dominum Deum confitetur, Daniele adorat, & hostias ac incensum illi præcipit offerri, muneribus donat, ipsumque ac 3. socios eius vniuersa Babyloniæ præficit.

Daniel e.
Somnium
Nabuchodono-
sor.

Visio ista,
tuæ mystica.

Somnii
significatio.

Daniel
exaltatur.

Anno 7. Ioakim Aegyptiorum filius auxilio rebellans contra Nabuchodonosor, negat ei tributum, nolens vltra seruire Chaldæis: vnde missi à Deo exercitus Chaldæorum, Syriæ, Moab, Ammon, disperdunt Iudam propter peccata Manassis.

4. Reg. 24.
Rebellatio
Ioakim.

Tunc Ieremias Dei mandato accedit Rechabitas, qui ex præcepto patris sui religiosè viuebant, non bibentes vinum, nec habentes agros aut vineas, in tabernaculis pro domibus habitantes, iamq; necessitate belli in vrbe habitantes, & propinat eis vinum: quod cum bibere nollent, exemplo obedientiæ ipsorum arguit pertinacem Iudæorum inobedientiam Dei præceptum negligentium. quapropter his supplicium, illis autem præmium prænunciat.

Jerem. 35.
Rechabitarum re-
ligio.

Anno mundi 3362.

ANNO II. regni Ioakim, Nabuchodonosor veniens Ierosolymam, occisum Ioakim projicit extra Ierusalem à bestijs auibusque lacerandum: regem constituit filium eius Ioachin, qui & Iechonias, regnat menses 3. & dies 10. malitia patria similis, nomine dissimilis.

4. Reg. 24.
2. Par. 36.
3. Esdr. 1.
Mors Ioakim.

Anno mundi 3363.

POST tres aut menses, verno tempore Nabuchodonosor reuersus obsidet Ierusalē ad quem exiens de consilio Ieremiæ rex Ioachin, & mater, vxores, & principes eius, oēsque nobiles & optimates Iuda, inter quos erat & puer

Hiero. su-
per Matt.
& Danie.
4. Reg. 24.
2. Par. 36.
3. Esdr. 1.

Ier. 37. 52. puer Ezechiel & Mardocheus, & Iosedec pontifex, vltro se tradunt regi Babylonis: qui eos vnà cum cæteris vasis ac thesauris templi & palatij, ac ditioribus, robustis, & optimis quibusq; artificibus transfert in Babylonem, vbi Ioachin carceri traditur. Regem autem constituit eius patrum Mathaniam filium Iosifæ, facitque eum iurare per Deum, quod fideliter sub tributo seruirent Chaldæis, in signum cuius vertit nomen eius Sedechiam, quod iustitiam Domini sonat. impiè regnat annis II. faciens malum, vt Ioachim, nec obediuit consilio Ieremiæ.

Ierem. 24. Anno I. regni eius, videt Ieremias ficus optimas & pessimas Diuinitus positas ante templum, auditque priores significare Iudæos iam pridem translatos in Babylonem, eosq; à Domino reducendos in Iudæam: posteriores verò designare cæteros, qui manserant in Ierusalem, eosque gladio, fame, ac peste perendos.

Ierem. 29. Statimq; scribit Ieremias, & mittit litteras ad eos, qui traducti erant in Babylonem, quod post 70. annos reuersuri sint in terram suam: eos verò, qui Ierosolymis remanserant, gladio, fame, & peste consumendos. Prophetat & veram populi liberationem per Christum fiendam, nouamque legem in cordibus scribendam, ac Ierusalem reedificandam, vbi liberè, securè, cunctorum affluentia bonorum seruiant Domino.

Daniel 13. Erant tunc in Babylone duo senes Presbyteri iudices Iudæi, Achab & Sedechias, qui castissimam Susannam, Iudæam clam in horto se lauante, ad libidinem seu stuprum concupiscentes, cum eius concubitu frui non possent, ipsam eorum populo falsò adulterij accusant, quæ cum damnata duceretur ad mortem, Deumque oraret, Dei spiritu suscitatus puer Daniel, retractat iudicium, ipsosque senes separatim interrogatos, proprio ipsorum ore de falso testimonio conuincit. quos legalionis populus lapidare properabat, sed iussu Nabuchodonosor igne combusti sunt, sicut prædixerat Ieremias.

Ierem. 29. Ieremias autem in templo verbum Dei annuncians, à Phassur Pontifice percutitur, & in neruum mittitur: postridie ab eodem eductus, ipsum cum omni Iuda in captiuitatem Babylonicam abducendum, ibiq; moriturum gemebundus obnunciat.

Anno mundi 3356.

Ierem. 15. Anno 4. Sedechiæ, Ieremias scribit in libro omnia mala, quæ imminabant Babyloni, & tradit eum Saraizæ principi prophetiæ proficiscenti cum Sedechia rege in Babylonem, præcipitq; vt tibi coram Iudæis librum legat, deinde alligatum lapidi proiciat in fluuium Euphrâten, ac dicat: Sic submergetur Babylon.

Ierem. 28. Eodem anno, mense Iulio, Ananias Pseudopropheta tollens in templo coram sacerdotibus & omni populo catenam ligneam de collo Ieremiæ, quam iussu Dei in signum futuræ captiuitatis portabat, eamque confrin-

gens, ait: sic conteret Deus post 2. annos iugum regis Babylonis de collo omnium gentium, & rex Iechonias, omnesq; transmigrati cum vasis templi huc reuerentur, sed Ieremias iussu Dei pro catena ligneam ferream portans, Ananiam falsa vaticinari, ideoq; breui moriturum denunciat, qui secundo post mense obiit.

Reuerso Sedechia; Ieremias mittit catenas ad 5. reges, Edom, Moab, Ammon, Tyri, & Sidonis, per legatos ipsorum, qui venerant ad Sedechiam, quibus monet illos, simul ac regem Iuda. si seruire velint regi Babylonis, permansuros in terra sua: alioqui perituros gladio, fame & peste. prædicit etiam sacra vasa, quæ reliqua sunt Ierosolymis, transferenda in Babylonem: & tandem referenda Ierosolymam.

Ierem. 27. Ieremias mittit catenas regibus.

Anno mundi 3366.

ANNO 5. transmigrationis, dies 5. Iunij, Ezechiel sacerdos Iudæus in Babylone anno 30. ætatis suæ, videt in nube ac igne similitudinem 4. animalium, nempe hominis, leonis, bouis & aquilæ, impetu spiritus rectè incidentium, & effigiem hominis sedentis in throno gloriæ Dei: mysticè representantes Christum ac 4. Euangelistas, iussuque comedit librum calitis missum, scriptum intus & foris, continentem lamentationes, carmen & væ, atque ita constantia spiritus accepta, Diuinitus mittitur, vt prophetet Iudæis concaptiuis suis in Babylone, cumque per 7. dies taceret, visa rursum in campo gloria Domini, iubetur in domo sua includi, quasi vincetus ac mutus, & figurare ac depingere in tabula obsidionem Ierusalem, & inter se & ciuitatem Ierusalem sartagine ferream ponere pro muro, qui remedium cælestis auxiliij capiendis excluderet, & assumptis iniquitatibus Israel, dormire super latus suum sinistrum 390. diebus, deinde super latus dextrum 40. diebus, assumptis iniquitatibus Iuda, & quotidie comedere panem in pondere, cibum vilem, modicum, confectum stercore bouum, & bibere exiguum aquæ in mensura. Iubetur & pilos capitis & barbæ sibi detondere, detonsos tripartitim consumere, atque his omnibus designabat & denunciabat propter perpetratas iniquitates futuram arctissimam ciuitatis Ierusalem obsidionem, famem, pestem, cedem, atque afflictionem, totiusq; Iudææ extremam & inuitabilem vastationem ac desolationem.

Ezech. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. Ezech. incipit propheta concaptiuis in Babylone.

Ezech. 3. 4. 5. 6. 7.

Destructio Ierusalem diuersimodè variis signis præhguatur.

Ezech. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19.

Raptus Ezechielis. *4. Reg. 24.* 2. *Par. 36.*

Anno 6. transmigrationis, die 5. Augusti, Ezechiel raptus in spiritu, & ductus in Ierusalem, videt ibi in templo pessimas Iudæorum abominationes idololatriæ, & ob eas, variaq; scelera, quibus Sodomam ac Samariam superabant, etiam si Noë, Daniël, & Iob pro ipsis orarent, populum omnem, qui à viro lineis vestito non essent signo Thau in fronte notati, occidendum, urbemque exurendam: Sedechiam autem Regem, eò quòd confœderatus Regi Aegypti, rupto ac fracto iuramento rebellaret contra Nabuchodonosor, capiendum, & abducendum in Babylonem, ipsum tamen eam non visurum, ibique moriturum,

Rebellio Sedechiæ.

riturum, transmigratos verò reuersuros in patriam.

Ezech. 20.
21. 22. 23. Anno 7. transmirationis, die 10. Iulij, Ezechiel Iudæis à se responsum diuinum quærentibus replicat beneficia Dei Israelitis in Aegypto, in deserto, & in terra promissionis exhabita, semperque fuisse rebelles imperio: idcoque Ierosolymæ irreuocabilem minatur gladium, cladem & excidium.

Anno mundi 3307.

4. Reg. 25.
Ierem. 39.
52.
Ierusalē
obsidetur.
Ierem. 19.
Ihre. 4.
Baruc. 2.
Ezech. 5.
Ezech. 24. ANNO 9. Sedechiæ, die 10. Decembris, venit Nabuchodonosor cum exercitu, artissimeq; obsidet Ierusalem seculianno, nisi quod medio tempore propter Aegyptios duobus mensibus abfuerint, interea fame tanta in ciuitate obsessos prementē, vt parentes comederent liberos suos, & liberi parentes.

Eodem die, mane Ezechiel per ollam electis carnibus & ossibus plenam, igniq; admotam & liquefactam, significat transmigratis futurum incendium Ierusalem, populiq; exitium, vespere eiusdē diei obiit dilecta vxor eius, pro qua prohibetur à Deo lugere, in signum futurae desolationis templi. Prophetatque imminere etiam Ammonitis, Moabitis, Iudæis & Palestinis seu Philistæis exitium, quod de afflictione Ierusalem exultauerint.

Ierem. 21.
Prophetia
Ieremiæ. Tunc mittit Sedechias rex nuncios ad consultandum Ieremiam: quibus respondet Propheta, Sedechiam regem capiendum, vrbemque exurendam; qui verò è populo manserint in vrbe, fame, peste ac gladio morituros, qui autem profugerint ad Chaldæos, victuros.

Anno mundi 3371.

Ierem. 32.
34. ANNO 10. Sedechiæ, Ieremias missus à Domino ad Sedechiam, dicit ei, quod ciuitas caperetur ac incenderetur, & rex non efugeret, sed captus visibiliter coram cum Nabuchodonosor loqueretur, non tamen gladio occideretur, sed ductus in Babylonem, ibi in pace naturaliter morte naturali moreretur, quam ob causam claudit rex Prophetam in carcere ad dies aliquot.

Ieremias
in carcer-
artur.
Ierem. 32.
Ieremias
emit a-
grum- Ieremias autem positus in carcere, iussu Domini emit à patruele suo agrum, qui erat in Anathot, præcepitque ipsi Baruch literas emptionis sigillatas poni in vase fictili & seruari: testificans Ierusalem quidem destruendam, populumque captiuandum: sed iterum reuersurum, ac securè possessurum agros suos in prosperitate. Prophetat etiam Christum nasciturum, factaque redemptione foeliciter in omni gaudio semini Iacob & Dauid regnaturum sine fine.

Ierem. 34. Post hæc Sedechias in arcto positus, ob imminens periculum, eò quod intraret septimus annus, hoc est, sabbatum terræ, dimittit Prophetam, & conuocat populum in templum, feriunt pactum coram Domino, vt vnusquisq; dimitteret seruos suos liberos, & in signum firmitatis, inter partes conscissi vituli transe-

unt, imprecantes sibi nouissimas pœnas nisi pacta seruarent, itaque seruos dimittunt.

Interea exercitus regis Aegypti venit in Iudæam, promissum Iudæis allaturus auxilium: quo audito Chaldæi, soluentes obsidionem Ierusalem, pergunt obuiam Aegyptijs, eosq; retrocedere compellunt.

Ezech. 29.
30.
Prophetia
contra Ae-
gyptum. Eodem anno 10. in Decembri prophetat Ezechiel eò quod rex Aegypti auxilium præstitisset Iudæis, Aegyptum per Nabuchodonosor Regem Babylonis esse vastandam, destruendam, & in solitudinem redigendam: post 40. autem annos restituendam, licet non ad pristinam gloriam.

Cum recessissent autem Chaldæi, Iudæi rati se omninò esse liberatos, statim seruos dimissos retrahunt in seruitutem. vnde Dominus per Ieremiam fadifragos increpans, dicit ipsos gladio, peste & fame perituros.

Ierem. 37. Quin etiam Ieremias Sedechiæ regi ab ipso Diuinum responsum quærenti, respondet; Aegyptios reuersuros in terram suam: & Chaldæos reuerturos Ierosolimam, vrbemq; exusturos.

Ierem. 37. Tunc Ieremias volens exire in Anathot vinculum, vnde fuit oriundus ad possidendum agrum quem emerat, cõprehenditur in porta à custodibus falsò accusantibus quod ad Chaldæos transfugeret, ac iussu principum cæsus mittitur in carcerem, sedetq; ibi diebus multis. Inde eductus à rege Sedechia, & absconditè veritatem interrogatus, ait ipsum verè capiendum, itaq; reponitur in carcere, assignata ipsi quotidie torta ponis donec consumerentur omnes panes de ciuitate.

Ierem. 38. Interea fugatis Aegyptijs, continuatur obsidio Ierusalem. Ieremias autem incessanter prædicabat è carcere omni populo vrbem capiendam, ac manentes in ea gladio, fame, & peste morituros, qui verò ad Chaldæos transfugerint, mortem euasuros, quare principes petunt à Rege Prophetam occidi, eiusq; consensu exemptum è carcere, fune demittunt in lacum lutosum, vt ibi moreretur fame, sed coniuente rege, extrahit eum Abdemelech Aethiops eunuchus, ac reponit & recludit in carcere, qui Abdemelech propter hoc beneficium, & maximè, quia semper confidebat in Deo, audit ab Ieremia, se Diuinitus à captiuitate & morte liberandum.

Ierem. 39. Post hæc Ieremias iterum clam ductus ad regem, ac secretè interrogatus, suadet ac consulit ei, vt se dedat Chaldæis, sic ipsum vrbemque saluos fore: alioquin vrbem ab eis comburendam, ipsumq; non effugiturum, quo dicto reducitur ac recluditur in carcere, manetque ibi vsq; dum capta est Ierusalem.

Anno mundi 3372.

Ezech. 26.
27. 28.
Prophetia
contra
Tyrum. ANNO autem 11. primo mens. Martij prophetat Ezechiel Tyrum vrbem maris inclytam ac frequentia negotiatorum opulentissimam, à Nabuchodonosor euertendam, eò quod super afflictione & destructione Ierusalem exultauerit: Regem autem Tyri ob eius superbiam, qua se Deum, ac sapientio-rem Danie-

Daniele, viro iam tunc magni nominis, & famæ, propter interpretationem somniorum regis, liberationemque Susannæ, iactabat, occidendum: Iudæos verò reducēdos in terram suam.

Ezech. 3.

Eodem anno II. die I. Maij comparat Ezechiel Pharaonem cum rege Assyriorum: quod sicut Assur sublimis deiectus est, ita deiceretur & regnum Aegyptium.

Anno mundi 3373.

Genebrar. 3568.
4. Reg. 25.
Iere. 39.
Ezech. 12.

Sedechias capitur.

EODEM anno II. Sedechiæ, qui erat 19. Nabuchodonosor, die 5. Iun. Chaldæi irrum-punt exteriorem murum Ierusalem, & intrant vsque ad portam interiorem secundi muri, quo viso Rex Sedechias, nocte per viam subterraneam, cū suis principibus fugiens, à Chaldæis comprehenditur in campo Iericho, & ducitur ad Nabuchodonosor in Reblata, qui obiurgato eo de infidelitate & periurio, filios eius, ac omnes principes Iuda in conspectu eius occidit, deinde eruit oculos eius, & vincitum catenis mittit & abducit in Babylonem, vbi ponit eum in carcere, vsque ad mortem eius. Impletumque est verbum Domini, quod dixerat: adducam eum in Babylonem, & ipsam non videbit. Ezech. 12.

Excæcatur

Incarceratur.

4. Reg. 25.

2. Par. 36.

Ier. 36 52.

3. Esdr. 1.

Ierusalem capitur.

Exuritur.

Destruitur.

Die 9. Iunij, Chaldæi capiunt urbem Ierusalem, populum occidunt, non parcentes adolescenti, virgini, seni. Die septima Iulij venit Nabuzardan princeps exercitus & comburit palatium Regis, omnesque domos Ierusalem. Porrò die decima Iulij incendit templum Domini, cūm stetit annis 440. simulque combusti libri sacri, qui passim in Scriptura citati, iam non extant, vniuersas turres & muros vrbis Ierusalem per circuitum, & reliqua ædificia destruit. Populum residuum cum transfugis ac vasis templi abducit in Babylonem, relinquit illic pauperes aliquot rusticos ad colendam terram, quibus præficit Godoliam.

Ier. 39. 40.

4. Reg. 25.

Ieremias liber dimittitur.

Ieremias liber dimittitur.

Ieremias habitat in Masphat.

Masphat.

Thren. 1. 2.

3. 4. 5.

Threni Ieremias.

Ier. 41.

4. Reg. 25.

Occiso Godoliam.

Ieremiam verò Nabuzardan ex mandato Nabuchodonosor soluit à catenis, & educit è carcere. datque ei libertatem, facultatem, & optionem proficiscendi secum in Babyloniã, in honore habendus, vel habitandi vbiunque voluerit, at Propheta malens in patria reside-re, multis cibarijs ac muneribus ab eo donatus ac Godoliam commendatus, vnà cum Godolia habitat in Masphat, vbi Godoliam Iudæos passim dispersos benignè recipit, eisque securitatem promittit, dummodo seruire velint Regi Babylonis, à quibus monetur, vt sibi caueat ab Ismaële intentante ei mortem, qui tamen audire noluit benè monentes.

Porrò Ieremias amaro animo sedens, dolens ac flens, quadruplici alphabeto metrico lamentatur destructionem Ierusalem, euidentissimè plangens & deplorans Christi passionē, mortem ac sepulturam, & Ecclesiæ desolationem, oratque Deum pro desolatis.

Tertia autem Septembris, Ismael Iudæus proditoriè occidit in Masphat Godoliam, aliosque complures Iudæos ac Chaldæos, qui cum eo erant, vnde cūm & ipse à reliquijs Iudæorum quæreretur ad necem, fugit cum octo viris, ad Ammonitas.

At reliquiæ Iudæorum timentes à Chaldæis facti vltionem, statuunt fugere in Aegyptum, rogant Ieremiam, vt oret ac consulat Dominum, quid facere debeant, iurantes facturos se quicquid ille iusserit. Decima post die respondet Dominus per Ieremiam ipsos Dei præsidio fore saluos, si in Iudæa maneant: sin autem in Aegyptum fugiant, protestatur eos omnes ibi gladio, fame, & peste morituros.

At illi spreto Dei oraculo cogentes Ieremiam & Baruch secum proficisci, simul abeunt ac proficiscuntur in Aegyptum, habitantque iuxta Taphnis, vbi constituturus Ieremias prædicat illis Nabuchodonosor regē Babylonis vastaturum prorsus Aegyptum cum idōlis suis, eique dominaturum.

At illi spreto Dei oraculo cogentes Ieremiam & Baruch secum proficisci, simul abeunt ac proficiscuntur in Aegyptum, habitantque iuxta Taphnis, vbi constituturus Ieremias prædicat illis Nabuchodonosor regē Babylonis vastaturum prorsus Aegyptum cum idōlis suis, eique dominaturum.

Anno mundi 3374.

POST HÆC Iudæi in Aegypto reprehensi à Ieremia super idololatria, quod ibi sacrificarent idōlis, obstinatè respondent vnà cum multitudine mulierum se permansuros in idololatria inueterata, ac sacrificaturos reginæ cæli, id est, Lunæ, quos Ieremias prædicat vniuersos gladio & fame penitus consumendos, regemque Aegypti Pharaonem capiendum, & quia non destitit ipsos arguere, lapidauerunt eum ibi: quem honorantes Aegyptij, ob defugatos ipsius oratione ab eodem loco serpentes, sepelierunt iuxta sepulchra regum suorum, magnaque eum ibi religione venerantur.

Tunc Baruch abit in Babylonem, vbi scribit librum suum, quem vnà cum epistola, quã olim ex ore Ieremiæ scripserat, legit ibi coram rege Iechonia, & vniuersis Iudæis, deinde anno quinto à destructione siue desolatione Ierusalem, die 7. mensis, mittit librum suum vnà cum collectis pecunijs ad alios Iudæos, qui de locis vicinis, ad quæ profugerant, redierant in Ierusalem. vt oblatis holocaustis orent pro Nabuchodonosor, & Balthasar filio eius, & pro ipsis captiuis, ac legant librum istum in die solenni ibi in platea, seu area templi continētē inter alia salutis monita. Iudæos quidem meritò propter peccata sua cum ignominia ductos in captiuitatem, attamen cum gloria reducēdos ad Ierusalem, sed plenius per Christum Deum suum in terra videndum, ac cum hominibus conuersaturum, redimendos perfectius docendos, ac sempiterno honore, splendore ac iucunditate exaltandos in lumine Maiestatis Dei.

Posthæc emergunt alij Iudæi de locis vicinis, ad quæ profugerant, & dicunt: vnus erat Abraham, & possedit terram: nos autem multi sumus, nobis data est terra in possessionem, itaque euntes habitant ibi in ruinosis.

Anno mundi 3374.

ANNO I. desolationis Ierusalem, qui erat transmigrationis 12. die 5. Decembr. venit quidam fugitiuus de Ierusalem in Babylonem

nem ad Ezechiel, dicens : vastata est ciuitas, quo tempore prophetat Ezechiel, quod reliquæ Iudæorum, qui habitabant in ruinosis, propter iniquitates suas, à bestijs, & gladio ac peste perderentur, & terra in solitudinem redigeretur.

Ezec. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. Eodem anno, die 1. Februarij, Ezechiel plangit super futura Pharaonis à Nabuchodonosor occisione, eiusque ac plurimum nationum ad inferos descensu: eò quod dederint terrorem suum in terra viuentium. hoc est, Iudæorum & Patriarcharum: quos propter notitiam & cultum Dei. Dominus in Euangelio viuentes appellat, Matth. 22. Describit etiam Evangelici prædicatoris officium, ac pro pastoribus Iudæorum neglecto grege, seipos pascētibus promittit verum pastorem Christum, qui suas oues congregabit, sanabit, & pascet in pace & vbertate, prædicit Idumæam vastandam, & destruendam, eò quod populum Dei afflixerit: Israelem verò à captiuitate reducendum, ac restituendum in terram suam, vbi vniti sub vno æternoque rege ab pastore Christo, in foelicitate habitabunt, & in præceptis Dei ambulabunt, cuius restitutio ostenditur Propheta in campo per arida ossa reuiuifcentia, mysticè etiam resurrectionem generalem mortuorū præfigurantia. Postremò vaticinatur Gog & Magog in nouissimis diebus cum instructo ingenti que exercitu ab Aquilone venturos in terram Israel, ibique perituros.

Iosép. ant. Ind. lib. 10. cap. 11. Vastatio *Syriæ Ammon, Moab, & Aegypti. Ierem. 52.* Anno 5. desolationis, qui fuit 23 regni sui, Nabuchodonosor, deuicta Tyro & Sidone, vastat subigitque Coelesyriam, Ammonitas, Moabitas, Edom, & Aegyptum, occisoque qui tunc regnabat, & alio constituto rege, repositos ibi Iudæos partim occidit, partim captiuos abducit in Babylonem. Tunc Nabuzardan omnes reliquias Iudæorum in Iudæa ac Ierosolymæ habitantes in ruinosis partim cædit in Iudæa, partim residuos numero 745. transfert in Babylonem.

Dan. 3. Nabuchodonosor autem triumphator reuersus in Babyloniam, statuam suam auream erigit, atque ab omnibus adorari facit, quam cum cæteris adorantibus, Ananias, Azarias, & Misael adorare nollent, iussu Regis ligati conijciuntur in fornacem ignis ardentis, at iniectis oribus à flamma combustis, illi in medio ignis cum Angelo Dei illasi & intacti ambulantes, cantico benedicunt Domino, atque ad laudem eius omnem creaturam exhortantur, quod Nabuchodonosor animaduertens, obstu pescit, & illis de fornace euocatis, benedicit Deum ipsorum, iubens ac mandans edito vt occidatur, quisquis ipsum blasphemauerit.

Dan. 4. Post hæc videt Nabuchodonosor somnium de excelsa arbore succidenda, quod solus Daniel interpretatur de futura septenni regis eiectione, & habitatione cum bestijs, eiusque tandem in regnum restitutione, quæ monitu Danielis propter elemosynas ad annum dilata est, deinde Rex ob suam superbiam versus in amentiam. regnoque pulsus, tanquam bestia cum bestijs syluas incolens annis 7. gramen vt

bos comedit, ac æstu roreque cæli perfunditur, deinde precibus ac oratione Danielis menti regnoque restitutus, Deum cæli recognoscit, confitetur ac glorificat, actaque per epistolas suis subditis diuulgat.

Anno mundi 3386.

A N N O 14. captiuitatis Babylonicæ, qui est 25. transmigrations, die 10. Martij, Ezechiel in spiritu ductus in terram Israel, Angelo ei ostendente, videt sub figura ciuitatis (Ierusalem) & templi certa mensura ac dimensione super montem reædificandi, ac gloria Dei replendi, Ecclesiæ Christi sacrosancta mysteria.

Anno 16. desolationis, eoque 27. transmigrations, die 1. Martij, dicit Dominus Ezechiel, se daturum Nabuchodonosor regi Babylonis, & exercitui eius Aegyptum in prædam pro mercede laboris sui, quo seruierat ipsi deuastrando Tyrum, tandem Ezechielem à duce populi Israel, eò quod seuerius corripere eum, propter simulacrorum cultum, equis distractum & occisum, & à populo in sepulcro Seth, alias Sem & Arphaxat sepultum tradunt.

Anno mundi 3394.

A N N O 20. desolationis Ierusalem, transmigrations verò 31. Nabuchodonosor iturus aduersus Aegyptios, incarcerat Ioachim regem Iuda: ne fugam fortè meditaretur.

Anno mundi 3400.

A N N O 26. desolationis, qui est 37. transmigrations, defuncto Nabuchodonosor, anno regni sui 45. suscipit imperium Euilmerodach filius eius, qui timens, ne pater suus reuiuifceret, sicut de amentia ad mentem redierat, facit corpus eius in 300. partes diuidi, & à totidem vulturibus comedi, vt Isaias prædixerat, statimque tertia die regni sui eleuat & educit Ioachim regem Iuda de carcere, & exaltat eum super omnes principes Babylonis, & comedeat semper cū rege cunctis diebus vitæ suæ, tunc populus teste Philone, nominat eum Neri, quod interpretatur lucerna mea, eò quod lucerna Dauid, quæ timebatur extincta, illuxerit, qui mox genuit Salathielem, patrem Barachia, qui & Zorobabel cognominatus est.

Anno mundi 3406.

A N N O 30. ruinæ ciuitatis, seu captiuitatis, Esdras propheta abductus & captiuus in Babylone ac regione Medorum, in regno Artaxerxis regis Parsarum, ieiunans, plorans, & orans, misso ad se Angelo Vriel (& archangelo Ieremiel,) in Babylone, audit videtque Iudæos consolandos, Ierusalem reædificandam, arcana quædam futura reuelat. Iesum filium Dei reuelandum, Christum moriturum, & ad iudicium venturum. Horrenda Babyloni, Asiæ, Aegypto, ac Syriæ ventura. Meminit